

використовує більш сучасне обладнання. Безприв'язний спосіб утримання частіше використовують в Україні. Кожен із способів є по своєму унікальний та цікавий, але в кожного є свої переваги та недоліки, щоб запобігти недолікам в цій сфері, треба більше дізнаватись, конструювати та цікавитись даною темою. Саме тоді продукція та стан великої рогатої худоби буде завжди краще.

Список використаних джерел

1. https://elib.tsatu.edu.ua/dep/mtf/tsapk_2/page6.html
2. <https://agroelita.info/vplyv-systemy-utrymannya-i-hodivli-vrh-na-yakist-moloka/>
3. <https://buklib.net/books/34167/>
4. <https://tandf.in.ua/pravylni-umovy-utrymannya-koriv-na-fermakh/>
5. <http://milkua.info/uk/post/vpliv-holodovogo-stresu-na-travlenna-ta-produktivnist-koriv>

УДК 636/639

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ПРИНЦИПИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Гусятинська О.О., к. с-г. наук, доцент
Піскун С., здобувач 3 курсу, бакалавр

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Актуальність. Визначення основних напрямків та принципів розвитку тваринництва у сучасному світі з різних причин є актуальним, по-перше через зміни, які відбуваються в споживчому попиті. Споживачі стають все більше обізнаними та вимогливими щодо якості, безпеки та етичних аспектів продукції тваринництва. Тому існує потреба у розвитку галузі, щоб вона відповідала цим новим вимогам. По-друге, це потреба в сталому розвитку. Світове тваринництво стикається з наступними викликами, такими як збереження навколишнього середовища, зменшення викидів газів з парникового ефекту, збереження біорізноманіття та забезпечення економічної стабільності. По-третє -технологічний прогрес. Розвиток передових технологій у сфері генетики, харчової технології, ветеринарії, автоматизації та інших галузях дає можливість вдосконалення виробничих процесів, поліпшення якості продукції та зниження витрат. Наступне – це глобальні виклики та кризи. Світові кризи, такі як пандемія COVID-19, викликають перегляд стратегій виробництва та постачання продуктів харчування. Основні напрями та принципи розвитку тваринництва можуть забезпечити стійкість галузі в умовах невизначеності

та змін. Потім -соціальний аспект. Розвиток тваринництва має важливе соціальне значення, оскільки він впливає на зайнятість, доходи сільських жителів та життя самих тварин. Актуальність цієї теми полягає в необхідності забезпечення гідного життя та розвитку галузі в цілому [1,2]. Таким чином, основні напрями та принципи розвитку тваринництва на сучасному етапі є надзвичайно важливим у контексті сучасних викликів та може бути суттєвим внеском у поліпшення ситуації у галузі та суспільстві в цілому.

Ключові слова: *тваринництво, розвиток, напрями, принципи, сучасний етап, передові технології.*

Мета. Головною метою та завданням виробничого сектору є підвищення добробуту людей.

Матеріали і методи. У зв'язку з цим основним завданням галузі тваринництва є збільшення обсягів виробництва м'яса, молока, яєць, вовни та іншої продукції для більш повного задоволення потреб населення в продуктах харчування, в окремих видах сировини, а також створити необхідні державні резерви сільськогосподарської продукції.

Результати. Виходячи з класичного визначення, що виробництво їжі є першою умовою життя безпосередніх виробників і всієї виробничої діяльності в цілому, необхідно підкреслити особливе значення галузі тваринництва не тільки для розвитку сільського господарства, але й для народного господарства країни в цілому.

Другим і не менш важливим завданням тваринництва є підвищення якості продукції, особливо це стосується виробництва продуктів харчування.

Важливим завданням розвитку тваринництва є зниження собівартості виробленої продукції. Величезне економічне значення цього завдання пов'язане зі значними обсягами тваринництва.

Останніми роками на цю галузь припадає більше половини загальної продукції сільського господарства України.

Вітчизняний і зарубіжний досвід свідчить, що сучасний розвиток тваринництва на основі науково-технічного прогресу характеризується такими організаційно-технологічними напрямими: спеціалізація, концентрація, автоматизація комплексу механізації, а також автоматизація поточкових ліній або окремих цехів, переведення виробництва на продукції тваринництва на промислові об'єкти або індустріалізацію цієї галузі.

Останнім часом поряд із зазначеними напрямими набули розвитку й форми малих тваринницьких підприємств (філії, сім'ї, ферми.)

Спеціалізація тваринництва включає створення окремих галузей, підприємств або виробничих одиниць серед підприємств або об'єднань для виробництва однорідної продукції. Спеціалізація тваринництва може здійснюватися на трьох рівнях: внутрішньогосподарському, міжгосподарському та галузевому.

У першому випадку в складі одного господарства створюються окремі спеціалізовані господарства.

При міжгосподарській спеціалізації (районної, обласної, певної області) виробництво однорідної продукції тваринництва покладається на все підприємство.

Галузева спеціалізація вимагає організації об'єднань виробників, які виробляють ту чи іншу тваринницьку продукцію, у структурі якої більш вузькоспеціалізовані підприємства представляють окремі об'єднання (наприклад, відтворення, вирощування, відгодівля, тваринництво, виробництво кормів)

Концентрація худоби — збільшення поголів'я худоби та обсягів продукції у виробничому об'єкті (фермі, підприємстві, об'єднанні).

Відповідний рівень концентрації худоби визначається насамперед потужністю кормоцехів ферм, а також факторами навколишнього середовища (наприклад, здатністю швидко переробляти та реалізувати гній), доцільністю транспортування, витратами на забезпечення кормами, реалізацію виробленої продукції та кілька інших витрат.

Принцип концентрації, пов'язаний зі спеціалізацією тваринництва, сприяє раціональному використанню механізованих і автоматизованих технічних засобів і є важливим напрямом підвищення ефективності виробництва.

Висновки. На сучасному етапі розвитку тваринництва основними напрямами та принципами є забезпечення добробуту тварин, використання передових технологій, створення екологічно безпечних систем, підвищення якості та безпеки продукції, розвиток генетичних ресурсів та систем агроекологічного землеробства. Ці напрями відображають сучасні вимоги ринку, споживачів та здоров'я тварин. Забезпечення добробуту тварин стає не лише етичною, а й економічно доцільною стратегією, оскільки здорові та задоволені тварини продуктивніше та ефективніше. Використання передових технологій дозволяє підвищити ефективність виробництва та забезпечити конкурентоспроможність галузі. Створення екологічно безпечних систем сприяє збереженню навколишнього середовища та сталому розвитку аграрного сектору. Підвищення якості та безпеки продукції є важливим фактором для забезпечення довіри споживачів та підтримки стійкого розвитку галузі. Розвиток генетичних ресурсів дозволяє створювати нові види тварин з покращеними продуктивними та адаптаційними характеристиками. Система агроекологічного землеробства сприяє створенню інтегрованих систем, які оптимізують використання ресурсів та сприяють сталому розвитку аграрного сектору. В цілому, ці напрями та принципи розвитку відображають сучасні вимоги до тваринництва та спрямовані на забезпечення сталого розвитку галузі.

Список використаних джерел

1. <http://www.tsatu.edu.ua/tstt/wp-content/uploads/sites/6/lekcija-1-osoblyvosti-vyrobnyctva-produkciyi-tvarynnyctva.pdf>
2. <https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u104/Технологія%20виробництва%20продукції%20тваринництва%202001.pdf>

УДК: 636:338.364

АВТОМАТИЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ В ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА

Гусятинська О.О., к. с-г. наук, доцент
Сухобокова Д.В., здобувач 3 курсу (Бакалавр)

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Актуальність. Проблеми впровадження інноваційних технологій у контексті цифрової трансформації є досить актуальним питанням сучасності.

Сучасні цифрові технології в галузі тваринництва дозволяють виробникам оперативно збирати та аналізувати інформацію для прийняття ефективних управлінських рішень, з метою підвищення прибутковості компанії [1,3].

Інноваційні технології у тваринництві дозволяють запровадити високотехнологічні системи розведення, годівлі, доїння, забою, санітарно-гігієнічного контролю, які визначають якість одержуваної продукції. Вони забезпечують безперервний збір та аналіз отриманих даних, виявляють проблемні питання та дбайливо ставляться до тварин та навколишнього середовища.

Введення інноваційних технологій вважається перспективним рішенням у виробництві та вирощуванні та переробці. Інтенсивний розвиток інформаційних технологій довів, що створює всі передумови для активного процесу модернізації тваринницької галузі [2].

Ключові слова : аграрне виробництво, тваринництво, інновації, методи, автоматизація, цифрові технології, розвиток, трансформація, переробка

Мета. Метою цього дослідження є визначення потреби у впровадженні інноваційних технологій у галузі тваринництва шляхом аналізу світового досвіду цифровізації, автоматизації та цифрового управління.

Матеріали і методи. Питанням ефективного розвитку галузі тваринництва України в умовах глобальної цифровізації займається багато вітчизняних та закордонних дослідників. Цифрова трансформація галузі